

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.12.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 06/12/2018 [I FSK 1622/16]:
Zużycie paliwa na cele osobiste pracowników
spółki w związku z udostępnieniem pracowni-
kom samochodów służbowych podlega obo-
wiązkowi ewidencjonowania za pomocą kasy
rejestrującej**

W świetle art. 111 ust. 1 u.p.t.u. oraz § 4 pkt 1 lit. m rozporządzenia MF z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących spółka będzie zobowiązana ewidencjonować za pomocą kasy rejestrującej zużycie paliwa na cele osobiste pracowników spółki, w związku z udostępnieniem pracownikom samochodów służbowych do realizacji zadań służbowych, co do których nie będzie można wykluczyć sporadycznego i okazjonalnego wykorzystania do celów prywatnych. Obowiązek stosowania art. 111 ust. 1 u.p.t.u. może być dolegliwy dla działalności spółki, jednak należy zauważyć, że w postępowaniu podatkowym organ ma możliwość zbadania wszelkich okoliczności faktycznych i ustalenia czy rzeczywiście nie ma możliwości ewidencjonowania i należy przyjąć system ryczałtowy zużycia paliwa w spółce, który pozwoliłby na określenie przybliżonej ilości paliwa, które zostaje zużyte przez pracowników.

**WYROK NSA Z DNIA 06/12/2018
[II FSK 3479/16]: Brak możliwości
stosowania zwolnienia z art. 21
ust. 1 pkt 90 u.p.d.o.f. do pracowni-
ków tymczasowych**

Błędne jest stanowisko, że koszty szkoleń nie stanowią dla pracowników tymczasowych przychodu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 u.p.d.o.f. z uwagi na treść art. 21 ust. 1 pkt 90 u.p.d.o.f. w zw. z art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. Brzmienie art. 21 ust. 1 pkt 90 oraz art. 21 ust. 1a u.p.d.o.f. jednoznacznie wskazuje, że ustawodawca rozróżnia pracowników i pracowników tymczasowych, i do pracowników tymczasowych tylko częściowo stosuje zwolnienia, które stosuje dla pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze. Tym samym przepis, na który powołuje się spółka, tj. art. 21 ust. 1 pkt 90 u.p.d.o.f., jako nie wymieniony w art. 21 ust. 1a u.p.d.o.f., w ogóle nie znajduje zastosowania do pracowników tymczasowych. Podstawy do zastosowania względem tymczasowych pracowników spółki zwolnienia, o którym mowa w przepisie art. 21 ust. 1 pkt 90 u.p.d.o.f. nie dają również przepisy ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. W konsekwencji, zwolnienie z opodatkowania przychodu stanowiącego wartość świadczeń w postaci przedmiotowych

szkoleń, a w konsekwencji zwolnienie z wynikającego z art. 42a u.p.d.o.f. obowiązku sporządzenia informacji PIT-8C stanowiłoby naruszenie obowiązującego w tej mierze prawa.

**WYROK NSA Z DNIA 05/12/2018
[I FSK 1911/16]: W przypadku do-
starczenia wielu elementów kom-
pleksu obowiązek podatkowy
w VAT powstaje z chwilą przenie-
sienia władztwa (dostarczenia) do
każdego elementu**

Powstanie obowiązku podatkowego w VAT związane jest z wydaniem towaru w rozumieniu przeniesienia władztwa nad rzeczą, jednak nie w sensie cywilistycznym, ale sensie ekonomicznym, faktycznym. Zatem, w przedmiotowej sprawie, przeniesienie praw do rozporządzania towarem jak właściciel nie nastąpi po dokonaniu kompletnej dostawy, tj. po dokonaniu dostaw wszystkich elementów kompleksu - tak jak to określiła spółka, lecz w momencie dostawy każdego z elementów. Kontrahent spółki może bowiem fizycznie władać rzeczą już w momencie dostarczenia każdego elementu kompleksu. Zatem w przypadku dostaw poszczególnych elementów kompleksu wystąpią odrębne dostawy, z których każda może zostać wyodrębniona co do daty i jej przedmiotu. Skutkiem dostarczenia

poszczególnych elementów kompleksu będzie powstanie obowiązku podatkowego do każdej dostarczonej partii towarów stanowiących części kompleksu.

**WYROK NSA Z DNIA 04/12/2018
[II FSK 1367/18]: Kwestia opodatko-
wania podatkiem od nieruchomości
konstrukcji kotwowych w wyrobi-
skach górniczych w kopalni miedzi**

Należy odróżnić od siebie obudowy górnicze betonowe, tubingowe (występujące w kopalniach węgla i co do których istnieje już utrwalona linia orzecznicza) od konstrukcji kotwowych, które występują w kopalni miedzi. Na tym etapie nie sposób przesądzić czy obudowa kotwowa może być uznana za konstrukcję oporową. Jednak należy podkreślić istniejące wątpliwości co do posiadania przez obudowę kotwową, przymiotu konstrukcji budowlanej z uwzględnieniem zlokalizowania w podziemnym wyrobisku górniczym, ale nie w jego świetle. Mając na względzie powyższe należy przeanalizować czy obudowa kotwowa stanowi samodzielną konstrukcję, czy też dopiero kotwy wraz z górotworem tworzą konstrukcję. W przypadku, gdy kotwy z siatką nie mogą samodzielnie tworzyć takiej konstrukcji, to nie można uznać, że to jest konstrukcja oporowa.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 30/11/2018 [0111-KDIB3-1.4012.766.2018.2.IK]: Zastosowanie mechanizmu odwrotnego ob- ciążenia w konsorcjum

Skoro wnioskodawca jako członek konsorcjum wystawia faktury VAT na rzecz lidera za wykonane usługi, natomiast lider wystawia faktury VAT na rzecz inwestora za wszystkie prace wykonane przez konsorcjum na podstawie umowy zawartej z inwestorem (zamawiającym), należy uznać, że członek konsorcjum (wnioskodawca) będzie w tym schemacie występował w charakterze podwykonawcy lidera konsorcjum, działającego w takim przypadku jako generalny wykonawca względem inwestora (zamawiającego). W świetle obowiązujących przepisów prawa oznacza to, że obowiązek rozliczenia podatku VAT od wykonanych przez członka – jako podwykonawcę – usług będzie w tej sytuacji ciążył na liderze konsorcjum. W szczególności, w niniejszej sprawie nie można uznać, że zarówno lider, jak i członek konsorcjum równocześnie będą głównymi wykonawcami względem inwestora (zamawiającego). Bez względu na to, że każdy z konsorcjantów ponosi odpowiedzialność przed inwestorem - jak już wskazano - konsorcjum nie może być uznane za jednego podatnika VAT, a relacji zachodzących pomiędzy stronami umowy konsorcjum (podatnikami VAT), dla potrzeb podatku od towarów i usług, nie należy oceniać na zasadach wewnętrznych rozliczeń konsorcjum, a tym samym przedsiębiorcy działający w ramach konsorcjum pozostają odrębnymi podatnikami VAT. Zatem, działając w ramach konsorcjum powinni oni do wzajemnych rozliczeń stosować ogólne reguły wynikające z u.p.t.u. W konsekwencji, wnioskodawca jako członek konsorcjum na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h u.p.t.u., świadcząc usługi budowlane wymienione w poz. 12 załącznika nr 14 do u.p.t.u., jest zobowiązany do wystawienia faktur VAT na rzecz wnioskodawcy – lidera konsorcjum z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 29/11/2018
[0111-KDIB1-2.4010.379.2018.4.DP]:
Określenie momentu rozpoczęcia i zakończenia roku podatkowego spółki
przejmowanej – byłego członka PGK**

Jak wynika z opisu stanu faktycznego, M. sp. z o.o. była członkiem PGK. Na podstawie sporządzonego bilansu oraz rachunku wyników za 2016 r. stwierdzono, że PGK nie osiągnęła udziału dochodu w przychodach w wysokości co najmniej 3%. W konsekwencji PGK utraciła status podatnika. Wnioskodawca jest następcą prawnym M. sp. z o.o. jako podmiot przejmujący. M. sp. z o.o. oraz wnioskodawca uległy połączeniu z dniem 1 grudnia 2017 r. W związku z tym, z dniem wpisania połączenia do rejestru przez sąd, wnioskodawca stał się generalnym sukcesorem M. sp. z o.o., co oznacza, że wszystkie prawa i obowiązki M. sp. z o.o. jako spółki przejmowanej przeszły na wnioskodawcę. Spółka przejmowana zamknęła księgi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Połączenie to nastąpiło w trybie połączenia się przez przejęcie, o którym mowa w art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. Jak wynika z brzmienia art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., połączenie spółek kapitałowych może zostać dokonane przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę

(przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie). W takim przypadku, zgodnie z art. 493 § 1 k.s.h., spółka przejmowana zostaje rozwiązana, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w dniu wykreślenia z rejestru. Zatem, biorąc pod uwagę przedstawiony stan faktyczny należy stwierdzić, że rok podatkowy M. sp. z o.o. rozpoczął się dzień po dniu utracenia przez PGK statusu podatnika, a zakończył się dnia 1 grudnia 2017 r. wtedy bowiem, zgodnie z art. 8 ust. 6 u.p.d.o.p. w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości, M. sp. z o.o. zobowiązana była do zamknięcia ksiąg rachunkowych. Zatem stanowisko, zgodnie z którym rok podatkowy M. sp. z o.o. rozpoczął się z dniem 1 kwietnia 2017 r. i zakończył 30 listopada 2017 r. należy uznać za nieprawidłowe.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 28/11/2018
[ITPP1/4512-755/15/18-S/EA]: Kwestia
oceny czy roboty wykończeniowe,
polegające na doprowadzeniu
lokalu mieszkalnego do standardu
„pod klucz” stanowią jednolite świadczenie
podlegające 8% stawce VAT**

1) Czynności polegające na położeniu glazury i terakoty w kuchni i łazience, wy-

konaniu podłóg w pokojach oraz przedpokoju, malowaniu ścian, wstawieniu drzwi wewnętrznych, wykonaniu oświetlenia, wykonaniu tzw. białego montażu w łazience, wykonaniu zabudowy wnęk w przedpokoju, pokojach i łazience, wykonaniu zabudowy kuchennej mieszczą się w pojęciu modernizacji obiektów budowlanych lub ich części. Zatem skoro czynności te dotyczą obiektów budowlanych lub ich części zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, to są one objęte hipotezą normy wyprowadzonej z art. 41 ust. 12 u.p.t.u. A zatem będąca przedmiotem zapytania czynność, polegająca na wykończeniu lokalu w standardzie „pod klucz”, obejmująca ww. czynności stanowi świadczenie, do którego zastosowanie ma preferencyjna stawka 8%.

2) Nie można zgodzić się jednak ze stanowiskiem wnioskodawcy, że stawka preferencyjna ma zastosowanie także do dostawy sprzętu AGD przeznaczonego do zabudowy, w ramach dostawy lokalu mieszkalnego, bowiem dostawa sprzętu AGD nie stanowi elementu usługi modernizacji, a zatem czynność ta objęta jest podstawową stawką 23% na podstawie art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 27/11/2018
[0111-KDIB2-1.4010.382.2018.1.AT]:
Przepis art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.
nie obejmuje usług informatycznych**

Pojęcia „usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze” użyte w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. nie obejmują opisanych we wniosku usług informatycznych. Brak jest w niniejszym przypadku wątpliwości, że usługi informatyczne nabywane przez wnioskodawcę nie są podobne do usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze. Świadczone na rzecz wnioskodawcy usługi informatyczne nie posiadają bowiem żadnych cech wspólnych z ww. świadczeniami. Tym samym stanowisko wnioskodawcy, że koszty nabycia usług informatycznych nie stanowią kosztów podlegających wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów w myśl art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. należało uznać za prawidłowe.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 30/11/2018
[0112-KDIL1-2.4012.641.2018.2.AW]:**

Przesłanki zwolnienia z VAT usług medycznych oraz uznania wykonywanych świadczeń w postaci pobytów rehabilitacyjnych i leczniczych za usługę kompleksową

1) Wnioskodawca prowadzi działalność polegającą na oferowaniu usług z zakresu rehabilitacji i fizykoterapii. Celem usług wykonywanych na rzecz pacjenta jest leczenie. Jednocześnie w opinii wnioskodawcy wykonywane świadczenia są usługami opieki medycznej. W konsekwencji usługi, o których mowa w opisie sprawy (tj. masaż kręgosłupa, kończyn dolnych, kończyn górnych, brzucha, klasyczny całościowy, stóp; zabiegi magnetronik; zabiegi magnetostymulacji; zabiegi sollux; prądy interferencyjne; jonoforeza; krioterapia; masaż podciśnieniowy; kinezyterapia; hydroterapia; fluidoterapia) służą eliminacji stanów chorobowych lub poprawie stanu zdrowia pacjentów cierpiących na schorzenia – w chorobach układu kostno-stawowego, układu pokarmowego, rozrodczego oraz nerwowego. Zatem wszystkie wymienione powyżej usługi (zabiegi) służą profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia. Zatem ww. usługi wykonywane na rzecz konkretnego pacjenta z zakresu fizykoterapii i rehabilitacji stanowiące usługi opieki medycznej i służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, spełniają przesłankę przedmiotową określoną w art. 43 ust. 1 pkt 18 u.p.t.u.

2) Wnioskodawca dokonuje też sprzedaży pobytów rehabilitacyjnych i pobytów leczniczych wraz z usługami rehabilitacyjno-leczniczymi, którym towarzyszą nierozłączne świadczenia w postaci konsultacji lekarskiej, opieki pielęgniarskiej, a także usługi wyżywienia i zakwaterowania. Świadczeniem dominującym – jak poinformował wnioskodawca – są usługi rehabilitacyjno-lecznicze. Natomiast pozostałe ww. usługi stanowią świadczenia pomocnicze, tzn. takie które umożliwiają skorzystanie ze świadczenia podstawowego. Tym samym usługi z zakresu opieki lekarskiej i pielęgniarskiej, jak i zakwaterowanie i wyżywienie są niezbędne dla świadczenia usługi głównej, by pacjent mógł nabyć świadczenie w postaci pobytu rehabilitacyjnego lub leczniczego. W konsekwencji w niniejszej sprawie wnioskodawca dokonuje sprzedaży usługi kompleksowej w postaci pobytu rehabilitacyjnego lub leczniczego, gdzie usługą dominującą jest usługa rehabilitacyjno-lecznicza. Zatem w tej sytuacji wnioskodawca świadcząc ww. usługę jest zobowiązany do opodatkowania jej stawką VAT w wysokości właściwej dla usługi głównej. Tym samym, jak rozstrzygnięto powyżej wnioskodawca świadcząc usługi w zakresie opieki medycznej, tj. wykonując na rzecz pacjenta usługi rehabilitacyjne i fizykoterapii, spełnia zarówno przesłankę podmiotową, jak i przedmiotową, co uprawnia go do zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 18 u.p.t.u.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01